

Plungės
Senamiesčio
mokykla

PERTRAUKA

Plungės Senamiesčio mokyklos laikraštis

2025 m. gruodis

Atostogos įkvepia...

Atostogos – tai ne tik poilsio metas, bet ir puiki galimybė patirti naujų įspūdžių. Kelionės, pažintys su kitomis vietovėmis bei kultūromis praturtina tiek mokytojų, tiek mokinių kasdienybę, suteikia įkvėpimo bei naujų idėjų. Žurnalistų būrelis nariams buvo smalsu toliau tęsti šią rubriką ir paklausinėti įvairių klausimų.

Mokytoja Laima, į kokią šalį (ar šalis) šią vasarą keliauote?

Vis dar prisimenu praėjusią vasarą. Ji buvo kupina gerų emocijų, įspūdžių, patyrimų, pažinimo ir bendrystės. Džiaugiuosi, kad išsipildė svajonė aplankyti net kelias Indonezijos salas: Balio, Bintano, Muno, Gilio. Tai buvo puiki šeimos kelionė. Taip pat praėjusią vasarą gražių ir netikėtų įspūdžių patyriau kelionėje su draugais po pietinę Ispaniją.

Mokytoja L. Domarkienė
(nuotrauka iš asmeninio archyvo)

2 p.

50 prisiminimų iš praeities

Šių mokslo metų I-asis pusmetis taip pat jubiliejinis. Ta proga nusprendėme toliau tęsti ir parengti rubriką „50 prisiminimų iš praeities“: susisiekti su buvusiais mokiniais bei užduoti jiems po kelis klausimus. Mums buvo įdomu sužinoti, kaip jiems sekasi. Prašėme jų prisistatyti, pasidalinti prisiminimais iš mokyklos laikų ir palinkėti ko nors dabartinei bendruomenei. Atsakymai – įvairūs, šilti, nostalgiški ir kartais net priverčiantys nusijuokti! Tad kviečiame prisiminti kartu!

Kaip save, Monika, pristatytumėte?

Nuo vaikystės Kaštonų gatvėje, paauglystės dienų Mykolo Oginskio meno mokykloje, iki verslo vystymo JAV ir svajonių studijų Nyderlanduose. Dar būdama maža žinojau, kad noriu pamatyti daugiau pasaulio, paragauti jo įvairiausių skonių ir patirti kuo daugiau nuotykių. Šį norą padėjo įgyvendinti žemaitiškas užsispyrimas ir smalsumas.

Ką prisimenate iš mokyklos laikų?

Iš mokyklos išsinešiau tiek daug prisiminimų, kad sunku išsirinkti vieną. Mokykla suteikė daug laisvės kurti ir prisidėti prie įvairiausių projektų. Itin ryškiai atsimenu mokyklos prezidento rinkimus, įdomius debatus, pergalę ir istorijos mokytojos Vidos Bondauskienės palaikymą, kai buvau pakviesta atstovauti Plungei Lietuvos Moksleivių Parlamente. Ačiū jums. Ačiū direktoriaus pavaduotojui Juozui Griškui už atvirumą, kuris man, dar būnant vaikui, atrodė kaip absoliuti atvirų durų politika, ir už tą užkrečiantį juoką, kurį iki šiol su šypsena prisimenu. Netikiu, kad yra nors vienas Senamiesčio mokyklą baigęs žmogus, kuris neprisimintų muzikos mokytojo Antano Pagojaus. Man labiausiai įsiminė jo frazė, kai choro repeticijos metu sužinojo, kad dalyvavau dvejais metais vyresnių mokinių išleistuvėse: „Ta ta tuoli esi.“ Ypač noriu padėkoti rusų kalbos mokytojai Lidijai Tilvikaitei. Ji turbūt net nežino, kiek daug man iš tikrųjų davė – ne tik kalbos, bet ir drąsos būti savimi. Subtilaus humoro, aštraus proto, itin stilinga – tokią ją prisimenu. Ir tą jausmą bendraujant su ja – lyg būčiau priimta visa: su savo nuomonėmis, smalsumu ir tuo vaikišku noru suprasti pasaulį. Labai noriu padėkoti visiems mokytojams, kurie savo dėmesiu, palaikymu ir gebėjimu pamatyti įkvėpė mane svaiojoti.

Ko norėtumėte palinkėti mokyklos bendruomenei?

Noriu palinkėti, kad Plungės Senamiesčio mokykla ir toliau būtų vieta, kur vaikai jaučiasi matomi, palaikomi ir drąsūs augti. Kad čia būtų erdvės ieškoti, klysti, tikėti savimi ir svajoti didelėmis spalvomis. Ir tegul mokytojai visada prisimena: jų žodžiai dažnai būna daug stipresni, nei atrodo. Jie gali likti su tuo mažu žmogumi visam gyvenimui – tiek kaip parama, tiek kaip abejonė. Todėl linkiu, kad tie žodžiai visada augintų.

Dėkojame už pokalbį.

2 p.

Monika (Jankauskaitė) Juodpusienė

Adventinė popietė „Ilgas kelias į save“

Adventinė popietė prasidėjo L. Domarkienės ansamblio „Keilelė“ daina „Oi, Kalėda“ – lyg pirmu švelniu varpeliu dūžiu, pakvietusiu sustoti, nutilti ir įsiklausyti. Scenoje pasirodė žemaičių tautiniu rūbu pasipuošusi vedėja, mokytoja R. Paulikienė. Jos balsas skleidė ramybę, o kiekvienam scenoje esančiam mokinui ji įteikė po simbolinę dovanėlę – mažą, bet prasmingą adventinio laukimo ženklą.

Tarp muzikantų išgirdome ir žemaitiškai kalbančius vedėjus S. Ubavičių ir G. Gruiniutę, kurie su šypsena tarė: „12 erieliu, 52 karvelė, pos ketvėta šimta žvėrbliu. A ne dīvā?“ Mažieji šnekorėliai tuoj pat patvirtino: „Dīvā, dīvā, kap ne dīvā“.

Skambant liaudiškai kalėdinei dainai buvo įnešta natūrali eglutė. Vaikai ją puošė tokiais kalėdiniais žaisliukais, kokiais eglutės puošdavo mūsų proseneliai ir seneliai – paprastais, bet kupiniais prasmės. Technologijų ir dailės mokytoja L. Bulavienė pasakojo apie eglučių puošimo tradicijas, primindama, kad Lietuvoje papuoštos eglutės pirmą kartą paminėtos dar 1853 metais. Ji dalijosi ir asmeniniais prisiminimais: kaip vaikystėje eglutę puošdavo obuoliais, popierinėmis girliandomis, ir kaip žaliaskarė eglutė būdavo puošiama tik Kūčių vakarą – tyliai, su pagarba ir laukimu.

Mokytoja L. Domarkienė su ansamblio vaikais

Adventinės popietės vedėja, mokytoja Rūta kartu su 2d klasės mokinė Karina džiaugėsi kalėdinės eglutės kvapu, o ši jau buvo puošiama spalvingesniais, puošnesniais žaisliukais. Vedėja palydėjo mergaitę simboliniu keliu, kuris vedą į laimę, į savęs ir pasaulio pažinimą.

Nuskambėjusi daina „Sninga“ pakvietė žiūrovus prisiminti tą laimingą laiką, kai sustojame žiūrėti į sniegėmis nusėtą dangų. Vedėja prabilo apie patį gražiausią kelią – kelią į namus, kur Kūčių vakarą mintimis susirenka visi, ir tie, kurie šalia, ir tie, kurie jau iškeliavę į Amžinybę. Buvo priminta, kokios kadaise būdavo šaltos žiemos, kokius simbolius jos nešė, ir kaip žmogus visais laikais ieško savojo kelio, kartais ir kelio pas Kūrėją.

L. Rimkutė, G. Gruiniutė, M. Girdienė kalba apie ilgą kelią į save ..

Tarptautinė Tolerancijos diena 2 psl.

Kai istorija prabyla karpiniais 4 psl.

7 p.

Miela mokyklos bendruomenė,

Sveikinu jus su Šv. Kalėdomis ir Naujaisiais metais. Tegul Dievo palaima lydį jus kasdien. Šv. Kalėdos tegu atneša ramybę ir džiaugsmą, o Naujieji metai – sveikatą, vėgimą ir viltį. Gražių ir palaimingų švenčių!

Sandra Štikorienė,
direktorius pavaduotoja ūkio reikalams

Mieli bendruomenės nariai,

Tęgti švenčių laukimas pripildė visų kirdis vilties ir kelonus, įkvėpiančios vėkti, kurti ir tikėti gražesniu rytomu. Šv. Kūčių ir Kalėdų ramybę tęsime suvieniję ir įvertinę tai, ką esame pasiekę. Naujieji metai tebūna mūsų naujos idėjos, kūrinių ir svajonių pradžia. Gražių švenčių ir laimingų ateinančių Naujųjų metų Jums ir Jūsų šeimoms.

Direktorius pavaduotoja ugdymo
Rasa Štikorienė

Mieli mokytojai, mokiniai,

noriu pasveikinti jus su nuostabia švente, atejančiomis Šv. Kalėdomis. Noriu palinkėti jums gerų švenčių, nuostabaus laiko su artimaisiais. Bei nepamiršti mokyti ir šiuo šventiniu laikotarpiu. Tegul Šv. Kalėdos atneša ramybės, šilumos ir nuosirdžių akimirkų kartu. Linkiu jums įkvėpimo, džiaugsmo ir gražių svajonių, kurios išsipildo.

Mokyklų tarybos pirmininkas Laimonas Džiovėnas

Mielieji,

Atejančios Šv. Kalėdos ir Naujieji metai – tai laikas, kai sustojame akimirksnį, apgauleme mūsų kelį į jėgti ateitį, tą, ką kurti, sukurti. Nuostabi džiaugsmo ir laimės akimirksnis, kurį tikimės ir patys. Tegul šios šventės metu mūsų mokyklos bendruomenė augina ir sėkmes. Tegul šios šventės metu mūsų bendruomenė, gerą bendrą ir laimę, visą jėgtį, o Naujieji metai – smalsumą, viltį ir naujas svajones mokytojų ir mokinių.

Tikiuosi, kad ateinančių metų bus kupini sėkmės, gerų idėjų ir džiaugsmo tiek darbe, tiek asmeniniame gyvenime. Želėsimės į 2026-ąsias su viltimi, kad darąs galime siekti dar didesnių tikslų ir patirti naujų iššūkių.

Mokyklos direktoriaus Paulius Zubaitis

Kaip save, Vitalija, pristatytumėte?

Esu Vitalija Ivinskis. Kažkada mokiausi Plungės Senamiesčio mokykloje, o šiandien gyvenu Vilniuje ir dirbu Vilniaus Antano Vienuolio progimnazijoje šokių mokytoja. Laisvalaikiu mėgstu aktyvią veiklą – sportą, kuris padeda išlaikyti energiją ir balansą kasdienybėje.

Ką prisimenate iš mokyklos laikų?

Mokyklos laikai man paliko daug gražių prisiminimų ir žmonių, kuriems iki šiol jaučiu didelę pagarbą. Su šiluma prisimenu savo pradinių klasių mokytoją Z. Kirklienę, taip pat 5–12 klasių auklėtojas: lietuvių kalbos mokytoją E. Ivinskienę, rusų kalbos mokytojas V. Vaišvilienę ir J. Malinauskienę. Pastarajai jaučiu ypatingą dėkingumą – nors mokyklą baigiau daugiau nei prieš 20 metų, mūsų ryšys išliko iki šiol – tai didžiausias įrodymas, kokią stiprią įtaką gali turėti Mokytojas. Šiandien pati esu auklėtoja, o mano auklėtiniai – 7 klasės mokiniai. Mano tikslas – būti ir išlikti tokia auklėtoja, kokia man buvo J. Malinauskienė: supratinga, palaikanti ir įkvepianti. Taip pat su nostalgija prisimenu ir muzikos mokytoją Antaną Pagojų, nuoširdūs linkėjimai Jam.

Ko norėtumėte palinkėti mokyklos bendruomenei?

Plungės Senamiesčio mokyklos bendruomenei noriu palinkėti kurti tvirtus tarpusavio ryšius, puoselėti gražias draugystes, pagarbą ir šilumą, nes būtent tai išlieka ilgai ir lydi visą gyvenimą.

Dėkojame už pokalbį.

Vitalija Ivinskis

Kaip save, Mantai, pristatytumėte?

Esu Mantas Sodys, XXX laidos abiturientas. Baigiau KTU medienos pramonės inžinerijos, bei statybos inžinerijos bakalaurus. Esu vedęs ir turiu 2 vaikus. Dirbu Plungėje, medienos pramonės srityje. Gaminame nuo pagaliuko iki namuko.

Ką prisimenate iš mokyklos laikų?

Vienas iš įsimintiniausių įvykių, kada baigiau mokyklą, atstatą iš direktoriaus rankų gavau savo aštuonioliktojo gimtadienio dieną. Su klasės draugais retkarčiais susitinkame iki šiol. Visada prisimename, kaip buvo gera ir smagu mokykloje. Visai neseniai buvo 12c klasės susitikimas po 20 metų. Bendravome ir dalinomės prisiminimais iki paryčių.

Ko norėtumėte palinkėti mokyklos bendruomenei?

Per 20 metų mokytojai atrodo nepasikeitę, „užsikonservavę“ gerąją prasmę. Tikriausiai, 90% dirba tie patys, kurie ir mane mokė. Stebiuosi, kiek kantrybės ir ištvermės jie turi. Šia proga mokytojams palinkėčiau ir toliau išlikti jauniems! O mokiniams – turėkite draugą ir patys juo būkite, turėkite tikslą, kurio siekiate, ir būtinai mokykitės! Ką išmoksi – ant pečių nenešiosi.

Dėkojame už pokalbį.

Mantas Sodys

Kuo labiausiai nustebino šalys?

Indonezija – šventyklų, egzotikos, karštos saulės, šiltų ir maistingų Indijos ir Ramiojo vandenynų apsuptyje esanti salų valstybė. Ispanija – didingos istorijos, paelijos, habaneros šalys.

Ar patyrėte kokį nors smagų ar netikėtą nuotykių kelionės metu?

Vien nuotykis buvo keliauti motoroleriu po salas. Greitieji laivai tarp salų – polėkis, persipynęs su stresu. Buvimas natūralios gamtos apsuptyje – gyvačių ir driežų baimė. O kur dar svaiginantis kalnų aukštis ir prarajų gylis... Visa tai reikėjo įveikti ir patirti. Ispanijoje, žinoma, pats netikėčiausias buvo flamenko šokėjų pasirodymas. Kokie dideli yra tautų kultūriniai skirtumai, kurie atveria žmonių charakterius ir gyvenimo būdą.

Koks vietinių žmonių bruožas labiausiai įsiminė?

Žmonės Indonezijoje labai mieli ir draugiški. Tarp jų jaučiamas stiprus dvasinis ryšys, kuris sukurtas per tikėjimą (budizmas), malda, ritualą. Ispanijoje žmonės gyvena labai įvairų gyvenimą – miesto ir jūrinį, todėl teko sutikti įvairių žmonių: mielai bendraujančių gatvės kavinukėse ir audringai bei „karšta“, kastanjećių fone šokančių flamenko. Betgi žmonės visuose kraštuose skirtingi, tuo jie ir įdomūs.

Kokį tradicinį patiekalą ragavote ir ar jis jums patiko?

Ispanijoje visada skanauju paeliją, tai ryžių patiekalas su jūros gėrybėmis. Indonezijoje visur regėjome ryžių plantacijas, tai – pagrindinė maisto žaliava. Daugybė ryžių patiekalų, pasižyminčių aromatais ir skonių gausa. Geriausias desertas – vaisiai, kokoso kokteiliai ir burnoje tirpstantys vietiniai saldėsiai-klepon.

Jei mokiniai keliautų į šias šalis, ką rekomenduotumėte jiems būtinai pamatyti?

Indonezijoje reikėtų aplankyti bent kelias šventyklas, deimantinius paplūdimius, išbandyti vandens pramogas. Pietinėje Ispanijoje (Andalūzijoje) Malagą, karalių rūmus Alhambroje, senąjį kalnų miestą – Rondą, Granadą ir praeiti Camino del Rei keliu.

Ar kelionė padėjo jums pasisemti idėjų naujiems mokslo metams?

Man visada svarbi krašto muzikinė – meninė kultūra, todėl kelionių metu aplankau renginius, kuriuose atsispindi krašto autentiškumas. Apie tai kalbame pamokose su mokiniais, kuriems įdomu išgirsti ir sužinoti vienokius ar kitokius dalykus, kurių gal net nepasikaitys internete.

Ką kelionės jums duoda kaip mokytojai ir kaip žmogui?

Manau, kad kiekvieno iš mūsų gyvenimo prasmė – prisidėti prie gražesnio ir geresnio pasaulio kūrimo. Aš šį procesą suprantu per meną ir pasaulio pažinimą. Kelionių įspūdžiai, sutikti žmonės, įveikti iššūkiai mane praturtina, suteikia pasitikėjimo, žinių, išgyvenimų, kuriais norisi mėgautis ir dalintis.

Į kokią šalį ar šalis svajojate nukeliauti?

Taupyklė pildosi naujos svajonės išsipildymui. Tai yra Japonija.

Dėkojame už pokalbį.

Interviu parėngė Luka Rybakovaitė, 7c kl.

Tarptautinė Tolerancijos diena

Lapkričio 16-ąją mūsų mokyklos mokiniai aktyviai įsitraukė į pilietinę iniciatyvą „Tolerancijos gatvė“ ir kūrybiškai papuošė mokyklos koridorius, paversdami juos simbolinėmis gatvėmis, kuriose gyvena pagarbą, supratimą ir įvairovę.

Pamokų ir veiklų metu mokiniai gilinosi į žodžio tolerancija prasmę, diskutavo apie tai, ar gyvename tolerantiškoje visuomenėje, dalijosi pastebėjimais tolerancijos ir netolerancijos pavyzdžiais savo aplinkoje. Kūrybinio proceso metu jie kūrė įvairius namus – piešė, konstravo, vaizdavo skirtingus žmones, tautas, požiūrius ir gyvenimo būdus. Taip gimė Tolerancijos gatvės, atspindinčios mintį, kad visi esame skirtingi, tačiau galime gyventi draugiškai ir pagarbiai.

Ši iniciatyva priminė, kad tolerancija nėra abejingumas – tai sąmoningas pasirinkimas priimti kitą žmogų, gerbti skirtumus ir būti atviems pozityvioms permainoms. Tolerancijos, kaip ir žmogaus asmenybės, ugdymas yra ilgas procesas, prasidedantis nuo mažų kasdinių darbų ir požiūrio.

Mokytoja L. Domarkienė (nuotraukos iš asmeninio archyvo)

Kaip save pristatytumėte?

Mano vardas - Laima. Plungės Senamiesčio mokyklą baigiau 2003 m., taigi, daugiau nei prieš dvidešimt metų. Kadangi mokyklą baigiau geriausiais pažymiais, tai leido pasirinkti tokias studijas, apie kurias svajoju – ekonometriją Vilniaus Universitete. Šiuo metu, esu trijų vaikų mama, gyvename Plungėje, o nuo skaičių toli nepabėgau – vienoje Plungės gamybinėje įmonėje dirbu verslo duomenų analitike. Su Senamiesčio mokykla mane sieja ypatingas ryšys – čia mokėsi mano mama ir tėtis, mokiausi ir aš su broliu, net meilę radau mokykloje: mano vyras, buvęs mano klasės draugas. Taigi, nenuostabu, kad ir visi trys mūsų vaikai mokėsi ar vis dar tebesimoko Senamiesčio mokykloje. Todėl drąsiai galiu sakyti, kad Senamiesčio mokykla – mano visos šeimos MOKYKLA.

Ką prisimenate iš mokyklos laikų?

Buvau gera mokinė, gal todėl pats ankščiausias ir ryškiausias prisiminimas iškyla tas, kaip antroje klasėje pirmą ir vienintelį kartą gyvenime buvau palikta po pamokų. Prisimenu, jog reikėjo išmokyti skaityti pastraipą iš pasirinktos knygelės, bet, žinoma, aš apie tai buvau pamiršusi. Prisimenu net knygelės spalvą, kurią tą dieną atsinešiau į mokyklą. Tikrai maniau, kad pavyks be klaidų viską perskaityti iš pirmo karto, o ir garsiai perskaičius, man atrodė, kad puikiai pasirodžiau, todėl, kai mokytoja paklausė, kiek kartų namuose skaičiau pastraipą, drąsiai atsakiau: „Čia pirmas, namuose neskaičiau!“ Ir tikrai maniau, kad mokytoja mane pagirs, juk taip puikiai pasirodžiau, bet vietoje to, buvau palikta po pamokų. Tai buvo tokia gera pamoka, kad, net nepamenu, ar dar kada per visus mokslo metus buvau neparuošusi namų darbų. Mokykloje man labai patiko.

Ir patiko viskas: pamokos, mokytojai, net tie patys namų darbai, bet, ko gero, labiausiai – be galo draugiška ir į mokslus orientuota klasė. Gal todėl ir mokytis buvo lengva ir įdomu. O ir įvykių buvo gausu: mes mokėmės tuo metu, kai keitėsi mokyklos pavadinimas, iš gausybės per dailės pamokas mokinių sukurty ekslibrių rinkome mokyklos emblemą (tą pačią, kuri dabar taip gražiai puošia mokinių uniformas), pirmieji mokėmės ir sudainavome mokyklos himną, o kur dar dailės avangardo dienos, klasių žiburėliai, penktadienio diskotekos, kuriose tekdamo budėti, mūsų vaikinų dvyluktoje klasėje fizikos mokytojai „suveiktas“ ir į penktą aukštą užneštas šaldytuvas, matematikos mokytojai tų pačių vaikinų rankomis per savaitgalį pagamintas didžiulis medinis ženklas „Proto ranča“ ir nakties metu pastatytas mokytojos sode... Visa tai ir dar daugiau dabar virstę gražiais ir šiltais prisiminimais.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei?

Vaikams norėčiau palinkėti – pasitikėti savo mokytojais. Mokytojai nėra priešai, visi jie į mokyklą atėjo nuoširdžiai tikėdami, kad gali mokyti. Ir patikėkite manimi, jie tikrai puikiai tai daro. Suteikite savo mokytojams šansą ir patys tuo įsitikinsite. Su didžiu pagarba prisimenu visus savo mokytojus ir noriu perduoti šilčiausius linkėjimus vis dar tęsiantiems savo gražią misiją – mano pradinių klasių mokytojai Reginai Gusčienė, matematikos mokytojai Dalijai Bačkienė, biologijos mokytojai Daliai Daratytei, fizikos mokytojai Silvai Kurlinkutei, anglų kalbos mokytojai Tatjanai Čižauskienei, tuo metu ekonomikos mokytojai Loretai Oželienei, fizinio lavinimo mokytojai Almai Čiulčinskienei ir informatikos mokytojai Alvydui Saliui. Mokytojams linkiu neprarasti vilties. Pati matau, kad šių laikų vaikai visai kitokie, nei buvo mūsų karta. Dabartiniai vaikai laisvi. Laisvi savo sielomis, savo mintimis, stiprūs teisybės ir drąsūs savo nuomonės gynėjai. Pasigendu gal tik jų gebėjimo įsiklausyti į kito nuomonę bei pripažinti, kad kartais galbūt ir jie patys neteisūs, bet to jie dar tikrai išmoks, nes turi Jus, mielieji mokytojai.

P.s.: šilčiausius apkalbinimus siunčiu ir mokykloje nebedirbančioms, bet manau šį laikraštuką paskaitančioms savo auklėtojoms – Aldonai Bieliauskienei ir Elenai Ivinskienei. Ačiū, kad padėjote augti.

Šiltų ir gražių švenčių, mano SENAMIESTI!

Dėkojame už pokalbį.

Kaip save pristatytumėte?

Esu Agnė Muraškienė, buvusi Plungės Senamiesčio vidurinės mokyklos mokinė, šią mokyklą prisimenu su šiltais jausmais. Baigiau mokyklą ir įgijau aukštąjį išsilavinimą Utenos kolegijoje, kur baigiau profesinio bakalauro buhalterinės apskaitos studijas. Šiuo metu dirbu Anykščių rajono šeimos ir vaiko gerovės centro raštinės administratore, mano darbas susijęs su dokumentų, sutarčių ir organizacinių procesų valdymu. Taip pat užsiimu ūkininkavimo veikla. Laisvalaikiu mėgstu keliauti, leisti laiką su šeima, pasidžiaugti paprastais kasdieniniais dalykais. Esu atsakinga, kruopšti geranoriška ir nuoširdi.

Ką labiausiai prisimenate iš mokyklos laikų?

Mokyklos laikai man siejasi su draugiška bendruomene, mokytojų palaikymu ir gražiomis bendromis akimirkomis. Labiausiai įsiminė šventės, renginiai ir išvykos, kurios subūrė ir sustiprino tarpusavio ryšį. Šis laikotarpis padėjo formuotis mano vertybėms, atsakomybei ir požiūriui į mokslą bei darbą.

Ko palinkėtumėte mokyklai?

Mokyklos bendruomenei norėčiau nuoširdžiai palinkėti vienybės, tarpusavio palaikymo ir šilto bendravimo. Tegul mokykla ir toliau būna vieta, kurioje gera mokytis, augti, kurti ir visada norisi sugrįžti su šypsena bei gražiais prisiminimais.

Dėkojame už pokalbį.

Su klasės draugais

Laima (Sodytė) Bružienė

Su pirmąja mokytoja K. Vaškelevičiene

Kaip save pristatytumėte?

Esu Artūras. Dirbu kirpėju grožio srityje. Esu atsakingas, kūrybingas ir siekiantis tobulėti.

Ką labiausiai prisimenate iš mokyklos laikų?

Prisimenu įgytas žinias ir asmeninį tobulėjimą.

Ko palinkėtumėte mokyklai?

Linkiu sėkmės, motyvacijos ir bendrystės.

Dėkojame už pokalbį.

Artūras su klasės draugais

Artūras Stanauskas

Kaip save pristatytumėte?

Esu Rita Adomavičiūtė, baigiau teisės bakalaurą. Šiuo metu dirbu Marijampolės policijos komisariato Veiklos skyriaus vyresniąja tyrėja.

Ką labiausiai prisimenate iš mokyklos laikų?

Labiausiai mokyklai dėkinga už stiprų fizinį parengimą, ypač mokytojai E. Jurgučiai. O labiausiai atsimenu socialinės pedagogės pagalbą ir supratimą, artimą bendravimą su mokiniais (linkėjimai jai).

Ko palinkėtumėte mokyklai?

Tegu netrūksta sėkmės, motyvacijos ir tarpusavio palaikymo.

Dėkojame už pokalbį.

Iš kairės Artūras, Agnė ir Rita

Rita Adomavičiūtė

Interviu parėngė mokyklos žurnalistų būrelis nariai

Kai istorija prabyla karpiniais

Baigiantis mokyklos jubiliejiniais metams, mokytojai dar kartą sustojo laiko tėkmėje ir prisiminė šią sukaktį. Gruodžio 17-ąją, trečiadienį, įvyko simbolinė pirmosios mokyklos nuotraukos nuėmimo ceremonija. Šios jautrios akimirkos metu mokyklos istorijos gidė Lidija Tilvikaitė tarė žodžius apie metus, praleistus drauge su mokyklos istorija. Renginyje dalyvavę mokytojai ant ažuolų šakų pakabino po varpelį – žemės ir dangaus ryšio simbolį, tylų priminimą apie laiką, kuris jungia praeitį ir dabartį. Anot mokytojos Irenos Stonkienės, varpas simbolizuoja žinias, neša sėkmę bei saugo nuo neigiamos energijos. Giedodami mokyklos himną „Mums kalba kiekvienas Senamiesčio kiemas...“, visi sugrįžo į mokyklos antrąjį aukštą, čia laukė dar viena šventinė akimirka – Olės Stonkuvienės karpinių parodos atidarymas. Paroda skirta dviem reikšmingoms sukaktims: mokytojos 80-mečiui ir mokyklos 50-mečiui paminėti.

Olė Stonkuvienė Senamiesčio mokykloje dirbo nuo 1975 metų rugsėjo iki 2004 metų spalio. Per šį laiką ji išleido net septynias pradinių klasių mokinių laidas. Atrasta meilė karpiniams virto nuosekliu ir giliu kūrybiniu keliu – mokytoja kaupė literatūrą, ieškojo, bandė įvairias technikas, kūrė sudėtingas kompozicijas. Nuo 2000 metų ji aktyviai dalyvavo tautodailės parodose, 2005-aisiais įstojo į tautodailininkų sąjungą ir surengė tris autorines parodas.

Ideja organizuoti ketvirtąją O. Stonkuvienės darbų parodą kilo dailės ir technologijų mokytojai Linai Bulavienei. Kartu su tautodailininkės dukra, mūsų mokyklos pradinių klasių mokytoja Aurelija Gerdauskienė, jos atrinko 26 karpinius. Dėliojant darbus, keičiant jų vietas, gimė dar vienas sumanymas – kelių karpinių motyvus panaudoti kalėdiniams mokyklos langų ir erdvių papuošimams. Pasakiško grožio gėlių piešinius, perkeltus ant didžiulių popieriaus lapų, gruodžio 2 dieną padėjo iškarpyti mokytojos Daiva, Dalija, Vilma, Regina, Virgina, Edita ir Ilona. Mokyklos languose sužibo ir septyniolika 5–10 klasių sukurto komėtų bei keturių mažesnių, simbolizuojančių pradinės klases. Pristatydama parodą, Lina Bulaviene džiaugėsi, kad prieš keletą ar net keliolika metų sukurti Olės Stonkuvienės karpiniai ir šiandien neprarado savo trapios magijos – jie vis dar džiugina akis ir suvirpina širdis: „Tampa tradicija į kalėdinį mokyklos langų puošimą įtraukti visus mokinius. Kadangi pasirinktas karpinis labai žvaigždėtas, mokiniai karpė žvaigždes ir kūrė savo klases šviesą nešančią Beliejaus žvaigždę – kometą. Prisimindama mokyklos himną tikim, kad ne tik knyga, bet ir kiekvieno mokinio sukurta žvaigždėlė ves ir į Šviesą, į Tiesą ir neleis pasiklysti naktį.“

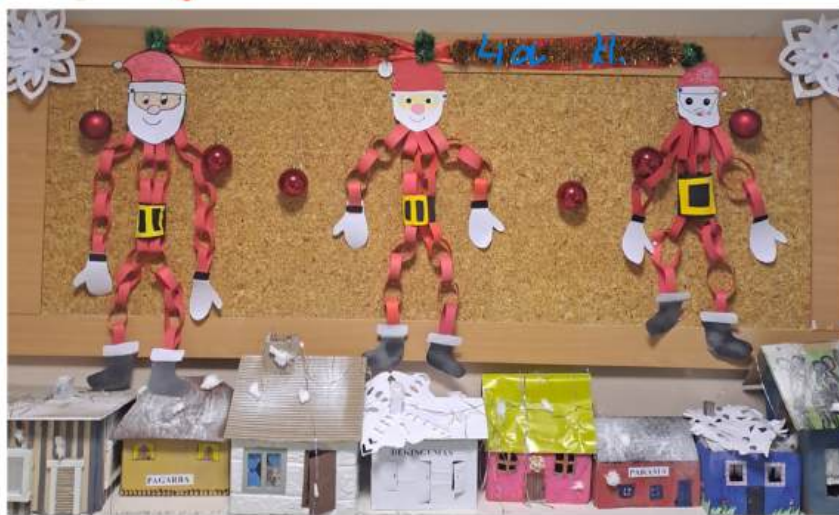
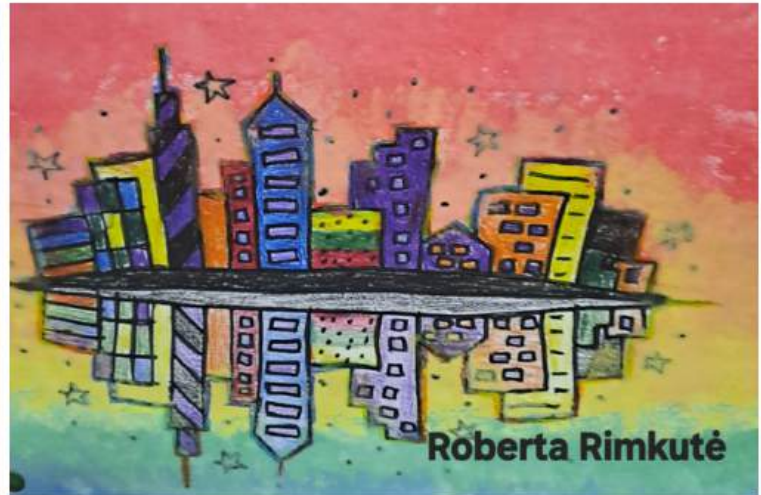
Po parodos atidarymo mokytojų kambaryje vyko jausmingas pokalbis prie kavos puodelio „Kelias į kūrybą“. Apie tai, kaip kūrybiškumas padeda nelengvame mokytojo darbe, kodėl menas ir kūryba visais laikais buvo ir išlieka žmogui reikalingi, mintimis dalijosi gausiai susirinkę mokytojai bei buvusios kolegės Vida Bondauskienė ir Aldona Bieliauskienė. Pokalbio metu mokytojai su nuostaba ir pagarba kalbėjo apie mokytojos darbštumą, kruopštumą ir kantrybę. Daugelis prisipažino suvokę, jog šiandienos nuolat skubančiame pasaulyje būtų sunku rasti laiko tokiam lėtam, susikaupimo reikalaujančiam darbui – karpiniams, gimstantiems iš tylos, dėmesio ir kantrybės. Mokytojai taip pat pabrėžė, jog ši paroda ypač prasminga mokiniams, ji tampa gyvu pavyzdžiu, kaip kūryba ugdo kantrybę, susikaupimą ir dėmesį detalėms. Stebėdami kruopščiai atliktus darbus, mokiniai gali suprasti, kad tik lėtas, apgalvotas ir atkaklus darbas leidžia gimti tikram grožiui. Kolegos nuoširdžiai linkėjo Olės Stonkuvienės dukrai Aurelijai tęsti mamos pasirinktą kūrybos kelią – saugoti ir puoselėti karpinių meną, kuriame gyvena ne tik popieriaus trapumas, bet ir perduodama šeimos bei kūrybos dvasia.

Jubiliejinio mokyklos metų užbaigimas

Olės Stonkuvienės karpinių parodos atidarymas

Mokytojų dienos minėjimas

Rudeninių puokščių paroda

SVEIKŲ DANTUKŲ „ABC“

Mokytojų dienos paminėjimą kitapl

10 b klasės susitikimas po 20 metų

Veiklos, skirtos disleksijos pažinimui

Europos saugaus eismo diena

Krikštynos

Pirmokų ir penktokų krikštynos

Kamerinis spektaklis „Džonatanas Livingstonas žuvėdra“ mokyklų scenoje

Informatikos ir informacinio mąstymo konkursas „BERRAS“

Respublikinė etnokultūros konferencija „Iš praeities į dabartį“

Per Tolerancijos portalą į Žaidimų koridorius

Žemaitiškų skaitymų konkursas

Regioninė viešojo kalbėjimo konferencija „If only I HAD LOGGED OFF... and moments I missed“

Respublikinė 2-4 klasių mokinių mūšinė STEAM konferencija „J domieji bandymai“

„Mokyklos istorija matematikos uždavinuose“

Projekto baigiamasis renginys „Saugome gamtą nuo taršos“

PADEKA SENAMIESČIO MOKYKLOS BENDRUOMENEI

Iš visos širdies dėkojame kiekvienam mokiniui, mokytojui, tėveliams ir visiems, prisidėjusiems prie **KALĖDINĖS MUGĖS.**

Jūsų gerumas, bendrystė ir atvirumas leido surinkti **1076 EUR,**

kurie bus paaugoti sunkiai sergantiems vaikams. Šis kilnus darbas – tai tikras Kalėdų stebuklas, gimstantis iš nuoširdžių širdžių. Ačiū, kad kuriame gerį kartu. ❤️

MOKINIŲ TARYBA
2023-12-17

Anglų kalbos popietė „Mano kalėdinė kalba“

Baigiantis šioms kalendoriniams metams, matematikos mokytojos pasiūlė mokiniams kūrybiškai pasižiūrėti į geometrines plokštumas ir erdves figūras.

Informaciją rinko Simas Ubavičius, 7b klasės mokinys

Ontės Lebedėlės nuotykių žiemą

Kai už lango balta balta,
O lauke taip šalta šalta
Sniegas toks purus lyg pūkas.
O ryte toks tirštas rūkas.

Ontė Lebedėlė jau Kalėdų laukia.
Prie langelio vėl skaičiuoja dieneles.
Nėra balto sniego, tik lietus stuksena,
Bet širdy jau šventė tyliai sukutena...

Be rogučių, be pusnų ir be šalčio rimto,
Ontė Lebedėlė jau sapnuoja stebuklėlių.
Ir jei sniego čia nebus – nieko tokio.
Svarbu, kad Kalėdos ateitų su džiaugsmu.

Eliaivo L. Baltrušytė ir Morena Garytė, 6a kl.

Ilustravo G. Milišutė, 6a kl.

Gruodžio 8-osios pasaka mokyklos kieme

Gruodžio 8-osios rytą mokyklos kiemelis trumpam virto mažyte žiemos pasaka. Orą pripildė lengvas šaltukas, švytinčios girdiandos ir vaikų juokas, skambėjęs garsiau už bet kokį varpelį. Čia vyko kalėdinės eglutės įžiebimo šventė, subūrusi visą mokyklos bendruomenę.

Sklando kalėdinės dainos – vienos tyliai niūniuojamos, kitos drąsiai atliekamos mokinių ir mokytojų. Kiemelyje netrūko šurmuliuko: vieni skubėjo arčiau eglės, kiti dalijosi jaukais pokalbiais, o akys vis ieškojo stebuklo. Ir jis atėjo.

Staiga visų žvilgsniai pakilo aukštyn, ant mokyklos stogo pasirodė Kalėdų senelis. Lyg iš pasakos išlįsęs, jis mojo ranka, juokėsi ir priminė, kad stebuklai gyvi tol, kol jais tikime. Vaikų nuostaba ir plojimai akimirksniu susilėdė visų širdis. Tačiau staigmenų tą dieną buvo ir daugiau. Kai direktorius, su šypsena veide, pažadėjo tą dieną neskirti mokiniams namų darbų, kiemelyje užliejo džiaugsmas. Atrodė, kad net eglės lemputės sužibėjo dar ryškiau.

Ši eglutės įžiebimo šventė paliko ne tik gražių prisiminimų, bet ir jausmą, kad Kalėdos – tai ne dovanos po eglute, o bendrystė, juokas ir akimirksnis.

Kalėdų senelio pasirodymas kiemelyje

Adventinė popietė „Ilgas kelias į save“

Netrukus scenoje pasirodė jaunuoliai, uždainavę „Želk, želmuo“ – dainą apie augimą, gyvybę ir viltį. 7c klasės mokinė L. Rimkutė jautriai atliko dainą „Paleisk mane namo“, palietusią ne vieną širdį, o mokytoja L. Domarkienė kartu su ugdytinėmis M. Veselyte, L. Rybakovaite, L. Rimkute bei D. Rapalyte sugiedojo giesmę „Skamba angelų giesmė“.

Adventinę popietę apibendrino Plungės Jono Krikštytojo parapijos klebonas V. Gedvainis. Jis džiaugėsi galėjęs išgyventi Lietuvą – gyvą, dainuojančią, puoselėjančią tradicijas – ir linkėjo saugoti gerumą, šviesą bei tiesą. Mokyklos direktorius P. Zakalskis palinkėjo visiems gražių, džiaugsmingų Kalėdų ir nuoširdžiai padėjo adventinės popietės kūrėjams bei atlikėjams.

Ši popietė tapo prasminga kelione laiku, kurioje darniai susipynė senosios tradicijos, šiuolaikinis gyvenimas ir amžinosios vertybės. Liaudiškos dainos, žemaitiška tarmė, papročių prisiminimai atgaivino protėvių išmintį, o jaunų žmonių pasirodymai, nauji kūrybiniai sprendimai parodė, kad tradicijos gyvos ir šiandien. Per muziką, žodį ir bendrystę buvo priminta, jog pagarba praeičiai, tikėjimas, gerumas ir šviesa yra vertybės, kurios jungia kartas ir padeda žmogui rasti savo kelią šiuolaikiniame pasaulyje.

Mokytojos R. Paulikienė ir L. Domarkienė su savo ugdytinėmis

Plungės parapijos klebonas Vytautas Gedvainis dėkoja už šiltą mokyklos bendruomenės pakvietimą

Jaunųjų žurnalistų informacija

Kartu gimstantys stebuklai

Spindi žiemskių paslaptinumu I-ojo aukšto fojė ir mokyklos langai

Gruodis mokykloje atneša ne tik žiemišką šaltį, bet ir kūrybos šilumą. Dailės ir technologijų kabinetuose tuo metu atsiveria tikros dirbtuvės, kuriose gimsta idėjos, tyliai kvepiančios popieriumi, žirkklėmis ir laukimu. Čia mokytojai drauge su mokiniais aptaria žiemos tematikos darbus, o mokinių rankos noriai įsitraukia į kūrybinį procesą, paversdamos sumanymus tikrove.

Jau ne vienerius metus mokytojai Lina Bulavičienė ir Petras Jurkus kviečia mokinius į karpinių pasaulį. Kantriai ir kruopščiai gimstantys darbai netrūksta šventinė mokyklos puošmena – jų sukurti raštai ir eglučių siluetai suspindi mokyklos languose. Mokyklos languose sužibo septyniolika 5–10 klasių sukurty kometų bei keturias mažesnes, simbolizuojančios pradinės klases.

Pirmojo aukšto fojė žiemos stebuklą sukūrė mokytoja Edita Selenienė su savo ugdytiniais – čia gimė paslaptiną, šviesos ir tylos pripildyta žiemiška kompozicija. Ji tarsi kviečia sustoti akimirksniui, pasigrožėti ir pajusti artėjančių švenčių dvasią. Koks nuostabus grožis ir stebuklas pasitinka kiekvieną, žengiantį pro mūsų mokyklos duris!

Žurnalistų būrelio atstovų informacija

Laikraščio „Pertrankas“ kolektyvas

Jaunųjų žurnalistų būrelio vadovė – lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Kristina Umulytė-Kleinenė.

Jaunųjų žurnalistai: Danilė Gelmbickytė, Lina Rybakovaite, Urtė Ravickaitė (7c kl.), Martyna Šedvydytė, Simas Ubavičius (7b kl.), Lukne Vaičiūskaitė (6c kl.), Paula Adomavičiūtė, Morena Garytė, Gėtė Milišutė, Roberta Ravickaitė, Lukrecija Šimkutė, Lėja Baltrušytė (6a kl.).